

Обаче, и отъ това положение има изходъ. Както си се насновавалъ конецъ следъ конецъ, така можешъ да кжсашъ конецъ следъ конецъ, докато скжсашъ и последния и спокойно въздъхнешъ. Който самъ се е обвързалъ, той самъ трѣбва да се развърже. За това се иска отъ човѣка сериозна работа и здрава, положителна мисль.

Съвременнитѣ хора мислятъ, че могатъ да постъпватъ свободно, както намиратъ за добре, безъ да носятъ нѣкаква отговорност. Тѣ смми се заблуждаватъ. Невъзможно е човѣкъ да мисли, да чувствува и да постъпва по нѣкакъвъ начинъ, безъ да изпита отношението на своитѣ мисли, чувства и действия къмъ самия него. Като знае това, щомъ възприеме една идея, човѣкъ трѣбва да я разбира и прилага въ живота си. Всѣка идея, правилно възприета, разбрана и приложена, ще бжде сждбоносна за човѣка, но въ добъръ смисль. Не е ли добре разбрана и приложена, тя пакъ ще бжде сждбоносна, но въ лошъ смисль. Тѣй щото, страданията и нещастията, които сполетяватъ човѣка, се дължатъ на неправилно възприемане, разбиране и прилагане на идеитѣ. По отношение на идеитѣ и мислитѣ, които ви посещаватъ, вие често проявявате известно нехайство. Запримѣръ, дойде ви нѣкоя свѣтла идея на ума, но вие отлагате реализирането ѝ за по-благоприятни условия, съ което я изгубвате. Тази идея втори пжтъ нѣма да ви посети. Благоприятни условия сж сегашнитѣ, а не бждешитѣ. Щомъ една идея ви е посетила днесъ, това е най-благоприятното време, най-благоприятното условие за нейното възприемане. Не изпущайте този моментъ.

Едно отъ заблужденията на съвременнитѣ хора, което ги спѣва въ живота, е мисльта, че сж млади или стари и не могатъ да вършатъ една или друга работа. Младиятъ казва, че е младъ и не може да върши работата на възрастнитѣ и на старитѣ. Щомъ е младъ, нека върши работата на младитѣ. Възрастниятъ трѣбва да върши работата на възрастнитѣ. Стариятъ трѣбва да върши работата, която старитѣ вършатъ. Изобщо, въ работата си всѣки човѣкъ трѣбва да бжде на своето мѣсто и време. Стариятъ мисли, че трѣбва само да седи, да почива, а младитѣ да му прислужватъ. И ако не става така, той страда, счита се нещастенъ. — Не, това не е старъ човѣкъ, това е инвалидъ. Да бждешъ старъ е едно нѣщо, да бждешъ инвалидъ е друго нѣщо. Не смѣсвайте тѣзи две понятия въ себе си. Природата не признава никакви инвалиди. И младиятъ, и възрастниятъ, и стариятъ